

Sygn. akt II Ca 55/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 1 października 2014 roku, sygn. akt I C 336/14

1. oddala apelację,

2. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanego A. B. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 55/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 1 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim oddalił powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko A. B. o zapłatę kwoty 4029,26 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 22 września 2003 r. A. B. - student I roku kierunku:(...) - studia dzienne zawarł z (...) w Ł. (obecnie – (...) w Ł.) umowę, której przedmiotem było świadczenie przez niepaństwową Uczelnię usług w postaci prowadzenia zajęć dydaktycznych oraz organizowania egzaminów w sesji egzaminacyjnej i poprawkowej, zgodnie z planem studiów i stosownie do posiadanych uprawnień nadanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, w zamian za przysługujące jej wynagrodzenie w postaci czesnego i innych opłat zgodnie z Regulaminem (...) w Ł.. Student został zobowiązany do zapłaty czesnego w wysokości 4440 złotych za rok akademicki. Zgodnie z umową czesne należne od studentów I, II, III i IV roku zostało im rozłożone na 12 rat miesięcznych po 370 złotych, których termin płatności upływał 10-go dnia każdego miesiąca. W przypadku niedotrzymania terminów płatności Uczelnia

mogła dyscyplinarnie skreślić studenta z listy studentów. Zgodnie z paragrafem 7 umowy w sprawach w niej nieuregulowanych stosuje się przepisy Regulaminu (...) w Ł. i przepisy Kodeksu Cywilnego.

A. B. nie uregulował czesnego należnego za okres od maja 2004 r. do września 2004 r. w łącznej wysokości 1850 złotych (5 x 370 złotych)

Pismem z dnia 30 września 2004 r. wyżej wymieniony złożył rezygnację ze studiów I roku semestru II, wnosząc o skreślenie go z listy studentów z powodu ciężkiej sytuacji materialnej.

Decyzją Dziekana Wyższej Szkoły (...) w Ł. z dnia 30 września 2004 r. A. B. został skreślony z listy studentów pierwszego roku drugiego semestru w roku akademickim 2003/2004 na kierunku (...), z powodu rezygnacji.

W dniu 26 lipca 2013 r. (...) w Ł. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na mocy której przeniosła na Spółkę przysługującą jej względem A. B. wierzytelność w wysokości 1850 złotych.

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2013 r. nabywca wierzytelności wezwał A. B. do zapłaty kwoty 3944,42 złotych tytułem nieuiszczonego czesnego i należnych mu odsetek w terminie 21 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową, która to kwota nie została przez wyżej wymienionego uregulowana.

Dokonując oceny prawnej zgłoszonego roszczenia Sąd Rejonowy uznał, że nabyta przez powoda wierzytelność o zapłatę należności z umowy o świadczenie usług edukacyjnych obejmowała roszczenie, które uległo przedawnieniu. Zdaniem Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie termin przedawnienia wynosi 2 lata (art.751 pkt 2 w zw. z art. 750 kc).

Od powyższego wyroku apelację złożył powód. Zarzucił w niej naruszenie

- przepisu prawa materialnego, tj. art. 750 kc poprzez jego błędną wykładnię wyrażającą się w przyjęciu, że umowa o świadczenie usług edukacyjnych przez uczelnię wyższą stanowi umowę nienazwaną, przez co do tego stosunku prawnego należy stosować przepisy o zleceniu, podczas gdy w ramach reżimu szkolnictwa wyższego wykształcił się nowy typ umowy nazwanej i do stosunku prawnego pomiędzy uczelnią wyższą, a studentem stosuje się przepisy ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990r., (dalej Uosw) nie zaś przepisy o zleceniu;
- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. przepisu art. 751 pkt 2 k.c. w zw. z § 10 załącznika do rozporządzenia Prezesa RM z 20.06.2002r. w sprawie zasad techniki prawodawczej, poprzez ich błędną, rozszerzającą wykładnię wyrażającą się w:
- zakwalifikowaniu roszczeń Powoda, jako roszczeń z tytułu nauki, podczas gdy są to roszczenia z tytułu kształcenia studentów, o których stanowi Uosw, natomiast dyrektywy wykładni językowej 1 zasady techniki prawodawczej nakazują przyjmować, iż „do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami”, przez co Sąd dokonał wykładni rozszerzającej przepisu art. 751 pkt 2 k.c. (art. 751 k.c. zawiera normy szczególne wobec art. 118 k.c.)
- przyjęciu, iż pojęcie „nauka” funkcjonujące na gruncie Uosw z 1990r. i innych ustaw reżimu prawnego szkolnictwa wyższego jest tożsamym z ogólnym (i ogólnikowym) pojęciem „nauka” użytym w przepisie art. 751 pkt 2 k.c., podczas gdy ustawodawca zarówno w ustawie z 1990r., jak i w innych aktach prawnych reżimu szkolnictwa wyższego zdefiniował swoiste i autonomiczne pojęcie „nauka” (choćby w słowniczku pojęć ustawowych z art. 2 ust. 2. pkt 1 ustawy z 1990r.), a więc nadał temu pojęciu znaczenie szczególne w stosunku do ogólnego sformułowania zawartego w art. 751 pkt 2 k.c.

Występując z tymi zarzutami wnosił o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W dniu 1 października 2014r. weszła w życie ustawa z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym (Dz.U. 2014 poz. 1198) w której do powyższej ustawy dodano art. 160 a, który w punkcie 7 stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o świadczenia edukacyjne przedawniają się z upływem 3 lat. (art. 1 pkt 105 ustawy nowelizacyjnej). Jednocześnie w art. 32 ustawy nowelizacyjnej przewidziano, że powyższy 3 letni termin ma zastosowanie również do umów zawartych przed jej wejściem w życie.

W tej sytuacji, kiedy ustawodawca przesądził, że roszczenia przedawniają się w terminie 3 letnim. Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że orzeczenie sądu pierwszej instancji przyjmujące przedawnienie wysuwanego roszczenia(aczkolwiek 2 letnie) jest prawidłowe.

Roszczenie powoda obejmowało czesne za okres od 10 maja 2004 r. do 10 września 2004 r. uległo ono zatem przedawnieniu w okresie od 10 maj 2007 r. do 10 września 2007r., natomiast pozew został złożony dopiero 16 grudnia 2013r., a więc wtedy kiedy roszczenie uległo już przedawnieniu.

Z tych względów skoro orzeczenie sądu pierwszej instancji odpowiada prawu, to apelacja podlega oddaleniu na podstawie art. 505 § 3¹² kpc.